

Matematicienii indieni și chinezi – fani ai “Noțiunilor Smarandache”

După cum bine știu cititorii, pentru că ziarul nostru a publicat periodic știri în acest sens, în Republica Populară Chineză există o publicație trimestrială de matematică aplicată, intitulată „Revista Internațională de Combinatorică Matematică”, editată și în limba engleză de către Laboratorul de Management, Decizie și Sisteme de Informatică al Academiei Chineze de Științe. În colectivul de redacție, format în cea mai mare parte din chinezi, sunt și patru români: doi de la Institutul de Mecanica Solidelor al Academiei Române, unul de la Universitatea „Politehnica” din București și unul de la Colegiul Național „Frații Buzești” din Craiova! Ei sunt colaboratori ai matematicianului vâlcean-american (născut în Bălcești, în anul 1954) prof. univ. dr. Florentin Smarandache, la Facultatea de Matematică și Științe a Universității „New Mexico” din orașul Gallup, statul federal New Mexico, SUA.

*Diploma de Doctor Honoris Causa
pentru Florentin Smarandache
primită de la Universitatea Jiaotong
din Beijing (în decembrie 2011)*

Număr dedicat grafurilor

Această revistă științifică este una foarte specializată, în următoarele domenii matematice: combinatorică, geometrie neeuclidiană, topologie, „multispații Smarandache” și „geometrii Smarandache” – cu aplicațiile lor în alte științe.

Fiind o revistă chineză internațională, autorii articolelor sunt din diverse țări, cu precădere din Asia. Cele mai multe dintre articolele publicate în acest număr, zece, sunt scrise de către universitari indieni, care putem spune, că alături de chinezi, sunt mari „fani” ai „Noțiunilor Smarandache”, două articole au autori turci, unul este scris de către un iordanian și unul aparține unui chinez.

Opt dintre cele 14 articole tipărite în cele 118 pagini ale trimestrialului, se referă la grafuri, domeniu în care există și contribuții ale lui Florentin Smarandache (șapte dintre acestea au autori indieni, iar al optulea este scris de un chinez, chiar redactorul-șef, Linfan Mao), deci, în articole se face referire la diverse „noțiuni Smarandache” privind grafurile (precum: „grafuri incluse în sens smarandachean”, „hartă Smarandache” – în teoria grafurilor, o „hartă” este un desen al unui graf pe o suprafață fără muchii suprapuse; „index Zagreb-Smarandache”; „mulțime dominatoare «k» în sens smarandachean”; „număr de dominare «k» în sens smarandachean”; „graf marcat în sens smarandachean” – fiecare muchie a grafului este marcată cu semnul matematic „plus” sau „minus”; „numărul de «pietruire» ‘d’ în sens smarandachean”; „mișcare de «pietruire» ‘d’ în sens smarandachean”; „produs etichetat cordial ‘p’ în sens smarandachean”; „grafuri marcate ‘n’ simetric în sens smarandachean”).

Grafurile sunt figuri geometrice formate din puncte numite „vârfuri” („noduri”) și linii drepte sau curbe care unesc aceste puncte, numite „muchii”, în cazul liniilor drepte, respectiv, „arce”, în cazul liniilor curbe). În limbaj academic, graful este definit ca o pereche ordonată de mulțimi: mulțimea vârfurilor și mulțimea muchiilor.

Teoria grafurilor este utilizată și în știința computerelor, privind structurile matematice utilizate pentru a modela relațiile de tip pereche dintre obiectele unei colecții oarecare.

Mircea Monu, "Monitorul de Vâlcea", Rm. Vâlcea, Nr. 3.060,
04.05.2012